

Nemške izgube

NEMŠKE IZGUBE SEDANJE OFENZIVE SE CENIJO NA 250 TISOČ MOŽ. — NAVZLIC TEMU, DA SO NEMCI ZAVZELI OZEMLJE, SO SE DALEČ OD CILJA. — VILJEM SE NANAŠA NA REZERVE. — BOJI SE BODO NADALJEVALI ŠE VEČ TEDNOV IN ZAVEZNIKI SE BODO DRŽALI V DEFENZIVI.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 27. marca. — Bojna fronta, ki se razteza severno od Arrasa je zopet središče novih velikih sovražnih napadov. Položaj se mora opazovati z največjo pozornostjo, kajti sovražnik je položil vanj vse.

Zadnje poročilo se je glasilo, da Angleži trdno držijo Novi sunek proti Arrasu je silnejši kot je bilo prodiranje ob Sommi; angleško-francoske čete držijo staro črto, od katere se je pričela ofenziva leta 1916.

Na sommskem bojišču so kazali Nemci znamenja o nemoglosti.

Amiens, ki je važno središče velike strategične važnosti, dobro drže Haigove čete. Z velikansko silo se pritiska na severnem koncu Albert-Roye črte. Kakih 70 divizij, s skupno 800 tisoč bajonetov, je sovražnik vrzel v največjo svetovno bitko in še vedno prihajajo rezerve.

Ima že mnogo ujetnikov, zajel je mnogo topov in materijala, toda vse, kar je izvedel, je še daleč od odločitve.

Nemci se zanašajo na načrt Viljema, ki opazuje iz St. Quentin bitko, od katere je odvisna njegova dinastija in ki deli pričakovanje svojih vojaških voditeljev, ki so že izgubili okoli 250 tisoč vojakov.

Ker je znano, da Viljem igra zadnjo igro te vojne, pomeni, da se bo bitka nadaljevala še nekaj tednov in da bo vsaka stranka poslala v boj vedno večje število vojakov, dokler ne pride odločitev.

Hladno in mirno pričakujeta Petain in Haig psihološkega trenutka, ko bodeta pričela izvrševati protiodredbe.

Petaim mora zaveziti pot do Pariza; Haig mora straziti pristanišča v Kanalu. Oba imata velike rezerve.

Ob Albert-Roye črti organizirajo zavezniški svoje čete; proti severu, jugovzhodno od Arrasa pa se pečajo s problemom obrambe tega kraja, ki je k sreči najmočnejši ob angleški fronti.

Tudi Canadei so posegli v boj.

Ob Sommi in pri Albertu ter Roye so središča velikanskih bojev. Angleži so doživeli velike izgube na mrtvih in ranjenih ter ujetih, topovih in vojnem materijalu, toda zadnje čete kažejo standard bojev pri Monsu.

Najvažnejše je, da se obvaruje Amiens in ako se bo mogoče uspešno vstaviti, potem se pogrešijo lahko vse izgube tudi na ozemlju v primeri z izgubami, katere je pretrpel sovražnik na življenjih, na vojaških uspehih, civilni in vojaški mrtvi.

Sovražnika ne zadovolji nič drugega kot — odločitev in jo hoče tudi doseči.

Dunajska poročila govore, da dvojna monarhija, ki je dala veliko število topov, ni tako napolnjena z optimizmom kot Berlin, temveč čaka novice o protinapadih in strategičnih uspehih, predno bo razglasila zmago.

Od Alberta ni preostalo drugega kot lupina mesta. Zanemljivo je, da s cerkvenega stolpa visi kip Marije. Tamonjšni topovi obkrožujejo celo bojišče v krogu 10 milj.

Tukaj so se ustanovili Francozi v jeseni 1914 in so držali svojo črto, dokler je niso prevzeli Angleži. Skoro dve leti se postojanke niso izpremenile.

Potem pa je prišla bitka ob Sommi. Zdaj pa so prišli zopet — Angleži.

Posebne važnosti v tem prodiranju je dejstvo, s kakšno naglico je sovražnik spravil naprej svojo artilerijo. V tem ni para v tej vojni. Ta naglica se razlaga s tem, da so Nemci prodirali po lepih cestah, katerih Angleži niso mogli podminirati, predno so se umaknili.

Metaleki min in majhni poljski topovi se uporabljajo v velikanskem številu. Pričakovalo se je, da se bo med Angleži, ki niso navajeni umikati se, pokazala zmešnjava in nered, toda tu ni bilo znakov tega.

S tem, da se je izpraznil Noyon in da so se Francozi umaknili za Oise, drži zdaj Petain črto izza leta 1914.

Noyon je do Pariza najbližja točka, na kateri so bili Nemci skozi dve leti.

Še nikdar v vojni niso Angleži kazali večje nadvlade v zraku in zaslužijo veliko pohvalo, na kak način so krili umikanje.

London, 27. marca. — (Poročilo angleškega poročevalca v glavnem stanu v Franciji). — Z bitko se nadaljuje brez vsakega oslabljenja ob celi veliki fronti. Nemci še nadalje napredovali, vendar pa ni na nobenem mestu njih napredovanja primerjati s cilji ali pričakovanji.

Povsod stoji nasproti še vedno črti, ki se upogiba ter navidežno lomi, ki pa še vedno stavlja odpor.

Ničesar ni napravilo name večjega utisa kot je bila mirna in disciplinirana odločnost naših ljudi. Njih mane in besede pričajo o zaupanju, ki jih navdaja. Oni, ki gredo v bojno črto, vedo, kaj jih čaka a vendar gredo naprej s smehom in z dovtipi. Oni, ki prihajajo iz bojne črte

te izmučeni in razčepani, so polni ognja in prešernega ponosa.

Umaknili so se aji so jih poklicali nazaj, a zatem se prične priprave, kako so postopali s sovražnikom in njih povesti se glase vsepovsod v istem smislu.

— Nemške izgube so nadvse velikanske!

Najostrejši boji tekom zadnjih 24 ur so se očividno vsrli v ozemlju pri Bapaume krog Faureuil, Frenicourt in Haplinecourt in južno od teh krajev, kjer so Nemci, potem ko so prekoračili pas, ki smo ga izpraznili tekom velikega umikanja pred letom dni, sedaj dospeli na staro bojno polje pri Sommi, to je v okraj Combles in Longeval. Zelo obupen boj se tudi vrši ob teku reke Somme pri Peronne in južno od tam, kjer so Nemci skozi 36 ur vpirjali strašne napore, da prekoračijo reko in vdarijo v zapadni smeri.

To sekcijo fronte so držale čete, o kojih čimnih so poročali večeraj, ko se je glasilo, da ni še dobiti nobenih posameznosti glede 24. divizije, ki se je pokrila s slavo v pričetku bitke, ko je vrzel sovražnik proti njim pet svih divizij ter spustil v boj prvi dan dve nadaljnji diviziji. Izvedel sem, da so do danes uporabili v tej sekciji fronte celih deset nemških divizij. Dve naši diviziji sta držali črto od Roncey do Maissemy in 24. divizija se je nahajala na desni strani.

Megia je pomagala sovražniku, da se je približal naši črti, ne da bi ga videli. Zatem pa se je vnel boj, ki ga ni mogoče popisati in vršil se je tekom cellega prvega dne, dočim smo mi vsprile velikanse premoči sovražnika počasi zapuščali ozemlje.

Nemci so trpeli velikanske izgube krog gotovih mest ravno pred Tampleaux, kateri kraj je držalo levo krilo naših dveh divizij. Prihrumeli so zaporedni navalni sovražnika in skušali so nas izgnati iz kamnoolmov v bližini, katere so držale lanchashirske čete, ki pa niso na dotični dan dale iz rok nobenega mesta. Boj je trajal na tem mestu ves dan.

Prišlo je še več Nemcev, še več je bilo ubitih, in — kamnolomi so še vedno ostali v naših rokah. Pod kritjem goste megle pa je bilo neizogibno, da so na nekaterih mestih prodrli Nemci v črto med našimi prednjimi postojankami.

To se je zgodilo južno od tukaj pri Hargicourt, dokler niso junaki branili pri Tampleaux in kamnolomih bili tako zelo obtoženi, da so dali povelje, naj padejo nazaj na črto v ozadju.

Sovražnik je pritiskal celo noč in zjutraj se je obnovil boj v največji meri. Takrat se je godilo, da je 24. divizija vzprizorila svojo sijajno obrambo pri La Verguier, kjer je oddelček Queens West Surreys zdržal ter se boril, kot se domneva, dobesedno do zadnjega moža.

Čim kot oni teh čet pri La Verguier so v prejšnjih dneh in vojnah proslavili armade ter so skozi stoletja osvetljevali strani zgodovine. Takih činov pa smo se tukaj privadili in v gledali največjega junakstva posameznikov ali polkov, se izgubljajo ali pa se jih spominja le v tako kratkih poročilih kot je to. Gotovo pa je, da bo moral ta polk nositi ime La Verguier na svoji zastavi skozi vse čase.

Na desni strani od La Verguier se je vršil nič manj intenziven in nič manj slaven boj v smeri proti Gaurieres gozdu in tukaj in zopet pri Vanderart gradu so bile izgube, ki so jih prizadeli sovražniku, izvanredno velike, dočim je bila naša infanterija ter naše moštvo pri strojnih puškah skoraj dobesedno izmučeno do smrti vsled borjenja; roke vseh so omahovale in telesa so se vila bolečin. Tekom sobote smo se umaknili. Najprej na levi, nato pa na desni, a ostali vedno v stiku s četami na drugi strani Omignon reke. Bli je to tečaj boja za vsak jardi zemlje in na levi strani pri Hervilly in Hervilly gozdu so imeli Nemci skoraj prav tako velike izgube kot povsod drugod. S četami vred, ki so prišle ojačit naše razredene fronte črte, so prišli tudi številni tanki. Nemci so potiskali naprej v brezkončnih valovih krog Hervilly, ko so tanki in infanterija vzajemno vzprizorili protinapad.

Naši ljudje bi bili voljni nadaljevati s tem napadom brezkončno a Nemci so v tem času vsled težjih nih števil v poginili našo črto na odseku nadalje proti zapadu do St. Emilie. Ker je bilo valed tega potrebno stvoriti obrambno postojanko na severnem kraju te postojanke, se je valed tega na južni strani naše črte tekoni poči in jutro zopet potegnili črto nazaj.

Privedli so rezervne čete, da boju polkodoval.

Šele v tem jutru se je sovražnik posrečilo dobiti resnično močna tla na tej strani. V ta namen so priveli na lice mesta dve polnoma sveži diviziji Brandenburžanov, vsled česar je bilo devet ali najbrže deset divizij uporabljenih v tem ozemlju tekom štirih dni.

Španka je internirala Učeln.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 26. marca. Nemški podmorski čoln U-48, ki je prišel 23. marca popoldne v pristanišče Ferrol, bo interniran, posadka pa bo poslana v nočnost. Španija, podmorski čoln je bil v Privedli so rezervne čete, da boju polkodoval.

Iz Rusije.

Boljševiki so zopet zavzeli Odeso. Boljševiki so s pomočjo ukrajinskih čet in mornarice v krvavem boju premagali Nemce. — Nemške zahteve so prevelike. — Zahtevajo 85 odstotkov cele letine.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 27. marca. — Poloficijelno poročilo iz Moskve pravi, da so sovjetove in ukrajinske čete, katerim je pomagala mornarica, po vročem boju zopet zavzeli Odeso.

Reuterjevo poročilo iz Petrograda pravi, da so sovjet v Moskvi nameravali ustanoviti tartarsko baškirsko republiko, h kateri bi spadali provinciji južnega Urala in srednje Volge.

Moskva, Rusija, 27. marca. — Oficijelna poročila pravijo, da so ruske garde in oboroženi civilisti zopet vzeli Avstrijem Nikolajev, Keršon in Znamenko. Prebivalstvo Kersona se je organiziralo in pogumno vpadnile. Z zavzetjem Nikolajeva je bilo v zvezi hudo artilerijsko bombardiranje.

Zahteve, katerih Nemci niso stali v mirovni pogodbi z Ukrajinjo, povzročajo velike nemire. — Med zadnjimi zahtevami je bila tudi ta, da mora Ukrajina oddati Nemcem 85 odstotkov celotnega pridelka pšenice in ves sladkor iz 114 sladkornih tovarn, razen, kar se ga rabi za krajevno potrebo. Ukrajina je proti temu protestirala, češ, da se te zahteve ne nahajajo v mirovni pogodbi.

Nemški poveljnik v Kijevu je zahteval od bankirjev, da dajo proti vrednostnim papirjem nemških denarnih zavodov 10 milijonov rubljev posojila. Bankirji pa tej zahtevi niso vstregli.

Nemške čete se vedno pomikajo skozi Kijev proti vzhodu. Kruh v velikih množinah izvažajo iz Kijeva, zaradi tega ga v mestu vedno primanjkuje. Občinski uradniki so se zaradi pomanjkanja hrane spili z Rado in župan je odstopil.

Kmetje v Nevelu, 54 milj severno od Vitebska so se uprili proti nemški zaplembi živeža ter so porobili 80 nemških vojakov.

Moskva, Rusija, 27. marca. — Časnikarska poročila pravijo, da so Nemci, ko so zavzeli Odeso, zaplenili dve bojni ladji in velike zaloge artilerije, municije in orožja. V ladjedelnici v Nikolajevu so se Nemci polastili 2500 ladij, med njimi je bilo mnogo neizgotovljenih dreadnoughtov in podmorskih čolnov, rušilev in dve križarki ter veliko število trgovskih ladij.

Kakor pravijo nepotrjena poročila, je buržoazna ukrajinska Radica, ki je odgovorna za mirovno pogodbo z Rusijo in je nasprotna boljševiški Radi, je oficijelno poslala Nemčiji, da naj preneha pošiljati svoje čete v Ukrajino, ker to omajuje znanje naroda v vladjo. Polkovnik Movrjavjev je odstopil kot poveljnik boljševiških čet v Ukrajini in je sedaj v Moskvi. Na njegovo mesto je bil imenovan nek častnik z imenom Egorov.

Neko poročilo iz Divina naznaja, da so nemški častniki na konferenci, kateri je predsedoval feldmaršal Hindenburg, sklenili, da bodo tako dolgo nadaljevali vojaške operacije v Ukrajini, dokler boljševiki niso iztrebljeni.

U mnogih krajih prihajajo poročila, da je prodiranje avstrijsko-nemških čet in zaplenba živil povzročila veliko sovraštvo, ki ni omejeno samo na boljševike, temveč se kaže celo med onimi, ki so zagovarjali nemško okupacijo.

Zelezniški komisar Eližazarov je resigniral. Poveljnik baltijskega brodivja admiral Razvozov je bil odstavljen, ker se ni hotel pokoriti poveljem delavskih in vojaških delegatov.

Na mnogih večerajšnjih shodih je Leon Trocki govoril o obrambi domovine in rekel:

„Sovjetove oblasti ki se začasno nahajajo v Moskvi, so v tabornu. Zapustili smo Petrograd, da ne bomo, da celo sovjetje tega mesta Rusije.“

Angleška kontrola zraka

V ŠTIRIH DNEH SO ANGLEŽI UNIČILI 216 NEMŠKIH LETAL. — NAD BOJIŠČEM ANGLEŽI POPOLNOMA OBVLADUJEJO ZRAK. — V ISTEM ČASU SO ZAVEZNIKI POGREŠILI 31 LETAL. — BOMBARDIRANJE SE IZVAJA V TAKEM OBSEGU KOT ŠE NIKDAR POPREJ.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

London, 27. marca. — Navzlic nemškemu brezupnemu in brezobzirnemu prizadevanju dobiti tekom velike bitke nadvlado v zraku, so angleški letalci obdržali popolno kontrolo, ki se jasno kaže v primerjanih izgubah.

V štirih dneh od 21. do 24. marca so Angleži izstrelili 216 sovražnih letal; temu nasproti pogrešajo Angleži samo 31 svojih letal.

Mornariški letalci so v istem času uničili 17 sovražnih aeroplanov, izgubili pa so enega, ki se je po bombardiranju spustil na vodo in opazovalec sta bila rešena.

Zračni boji 24. marca so bili najhujši sedanje vojne. Istega dne so Nemci izgubili nad 70 letal, Angleži pa 10. Poleg zračnih bojev pa so Angleži izvršili velikansko delo s tem, da so iz majhne višine prišli s strojnimi puškami nemške čete in so med njimi povzročili z bombami veliko zmešnjavo.

Izvedenci pravijo, da se še nikdar tekom sedanje vojne ni tako jasno pokazalo, da se mora storiti vse, da se obdrži nadvlada v zraku; o tem so tudi v tej deželi kakor tudi v Ameriki prepričani vsi, ki se trudijo, da ohranijo ta del bojevanja nepremagljiv.

21. marca, dan, predno se je pričela ofenziva, zaznamujejo Angleži rekord 23 nemških letal; izgubili so pa samo tri.

22. marca je bilo uničenih 50 nemških proti 8 angleškim; 23. marca je bilo uničenih 56 nemških proti 9. pogrešanim angleškim; 24. marca 70 nemških in 10 angleških.

Bombne operacije v sedanjem času so značaja, ki nima primere in jasno kažejo, kaj se more še le pričakovati, ko se bo čutila vsa sila Amerike.

Tekom nočnih operacij v teh štirih dneh je bilo vrženih 52 in pol ton bomb na sovražna taborišča, municijska skladišča, železniške postaje in nemška mesta, med temi tudi na Kolin.

Tudi po dnevih se večjeje bombe v velikanski množini. 21. marca je bilo vrženih 900 bomb na čete; 22. osem in pol ton; 23. marca 14 ton in 24. marca 1,700 bomb.

Samo na ta dan so Angleži vrgli isto število bomb na Nemce kot so pa Nemci na Angleže v celem februarju. — Pri dnevni svetlobi so Angleži 21. in 24. marca vrgli skupno 2,600 bomb v primeri z 8,843 za celi mesec februar.

Konstantin ne dobi pokojnine.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Atene, Grška, 26. marca. — Grški proračunski odbor je glasoval proti temu, da bi se bivšemu kralju Konstantinu dovolila letna pokojnina v znesku pol milijona drahem.

To pokojnino se bivšemu kralju obljubilo zavezniki, ki je Konstantin odpotoval iz Grške, toda to obljubo so zaradi Konstantinovih spletk v Švici smatrali za neobvezno.

Pershingov kabelgram.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 26. marca. Vojni urad poroča danes, da je Pershing poslal dolgo poročilo, za katerega je treba šest ur, da se ga razreši. Značaj poročila ni povečan. Pershingov glavni sta in glavna sila njegovih čet se nahaja južno od sedanje bojeve črte, kjer se bore le nekateri oddelki njegove ekspedije. Morebiti pa je Pershing obiskal angleški glavni stan, da je na licu mesta dobil informacije.

Nemški tanki.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Berlin, Nemčija, 26. marca. — Opišujajo zapadne boje v nedeljo pravi nemško poloficijelno poročilo, da "so nemški tanki, ki so bili ojačeni z zajetimi angleškimi, prevzeli vodilno ulogo, ko je bil zlomljen odpor hrabrega sovražnika."

Tanki, ki so bili prideleni nemškim divizijam, ki so se borile pod St. Quentin, so izborno prestali preskušnjo in splošno se hvali njih gibljivost.

Vstavljena plovba.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Havana, Kuba, 26. marca. — Španski parniki, ki vozijo med Španjo in Kubo, bodo prenehali voziti v mehška pristanišča, ker ne morejo dobiti premoga. Ameriški zastopnik živilske in kurvinske administracije je odločil, da ne dovoli več premoga tem parnikom za mehški promet.

Avstrijski topovi.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Zeneva, Švica, 26. marca. — (Ass. Press.) — Kakor pravi neko dunajsko poročilo, ki je prišlo tusem, so topovi, ki bombardirajo Pariz, avstrijskega izdelka in so bili narejeni v Škodovih tovarnah. Top sam ni nov, temveč obstoji novost samo v novi vrsti izstrelka in eksplozivnih plinih, ki se rabijo v topu. V rabi sta do sedaj samo dva ali trije taki topi.

Nemški tanki.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on March 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Berlin, Nemčija, 26. marca. — Opišujajo zapadne boje v nedeljo pravi nemško poloficijelno poročilo, da "so nemški tanki, ki so bili ojačeni z zajetimi angleškimi, prevzeli vodilno ulogo, ko je bil zlomljen odpor hrabrega sovražnika."

Tanki, ki so bili prideleni nemškim divizijam, ki so se borile pod St. Quentin, so izborno prestali preskušnjo in splošno se hvali njih gibljivost.

Inkorporirana leta 1900.

Po novi postavi zamore z malimi zneski podpirati avstrijske, nemške, bolgarske in turške vojne ujetnike begunce in podanike le tak človek, ki je ameriški državljani in mora v to svrho dobiti dovoljenje od War Trade Board v Washingtonu. **TURKIA FRANK SAKKER**

O ZDRUŽENJU

(Nadaljevanje s 3. strani).

skliče skupna konvencija, pa naj za druge eeremonije, katerih pri si aberejo popolnoma novo ime, podpornih organizacijah ne po-katuro naj bi zadovoljilo vse potrebujemo. Moj princip je, da pu-sri vsakemu svoje prepričanje,

Na zadnjem glavnem zborovan-ju JSKJ se je sprejela resoluci-ja za združenje, da so vrata od-prta za vse prizadete organizacije, katere so pri volji združiti se, in da JSKJ, tudi, ako potreba, iz-trjuje svoje ime, in sicer JSPL.

K sklepa pozdravljamo vse čla-reci Jugoslovanska Podporna Jednota (South Slavic Benevolent Union), ali kaj skleneja.

Torej, cenjena društva JSKJ, podpirajte predlog društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleve-landu, Ohio, da čim prej pride na splošno glasovanje. In tako čim prej zvemo odmen članstva, ali je za, ali je proti združenju. Se-le potem bomo vedeli, kaj da nam je pravzaprav storiti, do tedaj pa se rajše posvetujemo potom glasila z dajanjem pametnih razlogov, ne pa kritizirati ter nositi na dan "katoliška", "rdečkariji" itd. To ni lepo, eden drugega oponašati, kaj da je in kakoga prepričanja da je. Vsi člani in članice JSKJ, smo si svesti podpor v slučaju ne-sreče ali bolezni, ne glede na to, ali je član(ica) praktičen katoli-čan ali ne. V slučaju bolezni ali nesreče se bomo vsi zatekli k dru-štvu ali jednoti za podporo, ne pa

Roslyn, Wash.

Društvo sv. Barbare št. 39 JSKJ. v Roslynu je na svoji pri-letnjski seji razpravljalo o inici-jativnem predlogu društva sv. Ja-neza Krstnika št. 37 JSKJ. za zdru-žitev vseh slovenskih organi-zacij. Ker je velika potreba, da pride do združenja, je naše dru-štvo soglasno glasovalo za predlog društva sv. Janeza Krst.

Društvo sv. Barbare v Roslynu pozivlja vsa druga društva JSKJ, da izvrše svojo dolžnost čim prej, da pridemo čim prej do zdru-ženja, ki nam bo v veliko pomoč.

Pozdrav vsem društvom JSKJ. Za društvo sv. Barbare št. 39 v Roslynu, Wash.:

Valentin Bruckata, predsednik.
Anton Čop, tajnik.
Mike Farich, blagajnik.

Dopisi

Reading, Pa.

Nerad se spuščam v javnost na ta način, toda človek mora, da plava, če ne, se bo potopil. Do tega pisanja me je pripeljal nato-leevanje od od strani nekaterih članov društva št. 61 JSKJ, toda kot tajnik društva si štejem v svojo dolžnost, da zabranjenjem društvo ter njegove člane pred raznimi napadi, katere sam zadnje čase prejel.

Torej, cenjeni sobrat in sestre! Na vsa taka pisma ne bom odgo-varjal, ker je preveč dela; da bi vsakemu posebej odgovarjal, zato sem pa sklenil, da odgovorim na tem mestu.

Nekateri člani so jeze, češ, da ma je prikrajsen kak dolar bolni-ške podpore. Pri društvu ni no-benemu prikrajsena podpora, če so listine pravilno izpolnjene ter če se je bolnik vedel pravilno. Ni-kaar se pa ne more za pravilno ve-denje biti odgovoren društveni tajnik ali pa društveni odbor, to pa zato, ker ne more širim Ame-ricke nadzorovati članov. To je dolžnost samega člana, oziroma bolnika. Jaz vsakemu oddaljenemu članu, ko se javi za bolniško, pišem obširno pismo, kao se naj vede v svoji bolezni; toda, žali-bog, vse je le bob v steno. Ko je pa nekaj nepravilnega, se pa jeze takli člani ter krivdo zvrčajo na društvo, da mu je isto "požrlo" podporo, ter tudi stresa nelepe bo-sode na društveni odbor, kar pa ne bom omenjal na tem mestu, kajti znalo bi le povzročiti na do-lične člane slabe posledice ter je boljše, da se o tem molči, ker na-vađa je itak, da tajnik društva mora marsikatero grenko požreti, to pa le od takih članov, ki prej ne pretebtajo, kar izrečejo.

Naj si vendar člani enkrat za-pomnijo člen 32, točka 288 pravil JSKJ, ki se glasi: "Kakorhitro član zbolí, se takoj mora naznaniti pri zdravniku. Bolni člani so opravičeni do bolniške podpore od dne, ko jih je zdravnik prvič pre-iskal in jih izstavil bolniški list. Morajo pa svojo bolezen takoj prijaviti društvu, najmanj pri tajniku, mu priložiti od zdravnika izstav-ljen list. Člani, ki živijo v kakem drugem kraju, oddaljeni od njih društva, in se naznanijo bolnim pismenim potom, so vedno deležni do njih bolniške podpore od da-tuma poštnega pečeta na zavitihi pisma. Če se je bolnik javil bol-nim do 12. ure dopoldne, se mu računa bolniška podpora za celi isti dan; če se pa javi popoldne, prične se njegova podpora z na-slednjim dnevom. Dan, ko se bol-nik javi zdravim, se ne šteje k podpori."

JSKJ ima toliko pravil tiska-nih, da ima gotovo vsak član po-eno knjižico. Kdor jih pa še nima, naj mi poroči in mu jih drage vo-lje odpodajem, tako da ne bo mo-gel nihče reči, da se ni mogel pra-vilno ravnavati, češ, nimam pravil. Nemanje pravil pa nikogar ne opravičuje.

Kakor sem že omenil, ko po-li-jam bolniške listine blagom izven

priloge kake veselice ali piknike, društveni sklad je malenkosten v sedanji draginji ter nam ni misliti do kakoga finančnega napredka. Poštne znanke so po 3 cente, toda upirati se ne moremo zakonom Zdrženih držav.

Nekateri člani se hudojejo, če se jim ne odgovarja, kadar po-šljejo nesmeten za en mesec, tega pa ne pomislijo, da vsak potujoči član mora imeti potni list za šest mesecev. Vsak član plačuje v dru-štveni sklad 8 centov na mesec, oddaljeni člani pa pošljejo vsak mesec posebej assessment ter za vsak mesec hočejo imeti odgovor nazaj, nekateri kar se dvakrat od-govarjati. Plačajo v društveni sklad po 2 centa na mesec, torej če se ne odgovarja, se hudojejo.

Vsaka najmanjša reč se zvrča name, to pa zato, ker si domišlju-jejo, češ, saj ima plačo! Kdor le malo premišli, lahko uvidi, da jo pošteno zasluži. Delo res ni tež-ko, ker ne rabi fizično moči, rabi pa toliko več duševnega napora, ker se ne dela toliko z roko kakor z možgani, kar pa ravno tako ali pa še bolj ubija in krati življenje kot fizično delo. Vem, da nobeden ne more reči, da ne delujem v ko-rist društva št. 61, hkrati tudi JSKJ, kolikor je največ v moji moči ter kolikor dopušča moja u-metnost; toda vsem se ne more ni-koli vstrčiti, kakor isti oče in sin, ki sta gonila osla na sejm, pa ni-sta mogla vstrčiti vsem ljudem s svojo jezo.

Cenjeni sobrat, sestre! Mladin-ski oddelek lepo napreduje, zato-rej je treba paziti, da si odgoj-i-mo ter naredimo iz njih dobro obstoječe člane. Toda marsikateri se vpraša: kako? Na ta način bi bilo najbolje: Zdaj, ko bodo prišli lepi spomladanski dnevi, naj vsak oče pripelje svoje otroke na sejo; dvorana je velika. S tem se bodo otroci navadili hoditi na se-jo ter vas bodo povpraševali: "Oče, kdaj bo se seja?" Če ne bo-mo svojih otrok vodili v našo dru-štino, gotovo se bodo od nas od-tujili, ter jih bo sram priti v do-re tiko z nami. Ko odrastejo, bodo odstopali ter pristopali k raznim ameriškim družbam. Če bomo pa vodili otroke na naša zborovanja, bodo dobili veselje ter si bodo predstavljali, češ, ko bomo dorastli, bomo mi tako zborovali.

Poročati me veže dolžnost, da je starišem John in Mariji Fraeol premislila ljubljena jim hčerka. Dne 15. marca dopoldne se je vne-la obleka na nji ter je z plamenom gorela. Par ur pozneje je izdihnila svojo blago dušo v bolnišnici; po-kopana je bila dne 18. marca. Po-kojna Marija Fraeol je bila stara 5 let ter je že dalj časa bolehal-a, bila je članica otroškega oddelka društva sv. Jurija, št. 61 J. S. K. J. Bodi ji blag spomin!

Cenjeni sobrat, to je toraj zo-pet en slučaj, kateri vas bo opo-minjal, da bodete zavarovali svo-je otroke, ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj vas obišče bela žena. Glejte toraj, da vas ne najde ne-preskrbljene.

Cenjeni sobrat, dr. št. 61, J. S. K. J., mesec marec se bliža svoje-mu koncu. Čaka vas prva revizi-ja knjig; meseca aprila bodo tre-ba podati račune o poslovanju društva, kako se je gospodarilo v prvih treh mescih. Društveni nad-zorni odbor s tem pozivljam, da se snide dne 7. aprila za pregledanje računov. Opozorjam dotične od-bornike, da naj ne bodo površni pri reviziji, kajti čim natančneje se bo pregledalo, tem veseljeji bom. Znano vam je, da če je dru-štveni nadzorni odbor površen da se s tem dela tajnika zanemar-jenega in celi društveni odbor. S tem opominjam društveni nadzor-ni odbor, da se naj spomni na ono "basen", koja se je čitala v šoli v otroških letih o "čudni škrijnici", v kateri ni bilo notri drugega, ne-ko kos papirja, na katerem je bilo zapisano: "Ako hočeš dobro go-spodariti, moraš sam vse pregleda-vati!"

Toliko v prijazno znanje! Po-zdravljeni!

John Pezdirc,
tajnik dr. 61 J. S. K. J.

Milwaukee, Wis.

Tudi jaz prav rad prebiram li-a "Glas Naroda", ki mi je najljubši izmed vseh slovenskih listov; po-sebno me zanimajo dopisi. Nadva-pa čestitam Ivanu Varoga iz Pitte-burgh, Pa., ker pravi, da prož 2 vero in politiko od podpornih or-ganizacij. Torej, jaz sem za zaha-ljujem in se strinjam z njim ter vas prosim, da ponatneje tudi mo-j dopis. Minulo je nekako dve leti, ko sem spadal tudi jaz h ka-toliški organizaciji v Pittsburghu nazorč dr. društva sv. Jurija, št.

41 K. S. K. J. Bil sem član kakih 5 let. Majnika meseca 1915 sem zbolel na želodčni bolezn. Bil sem bolan 14 tednov, to društvo mi je pa le za 8 tednov podporo izpla-čalo in sicer \$20, predno sem šel v bolnišnico in \$20 ko sem ven prišel, potem so me pa tolažili, da drugo bom že dobil, da zdaj nima-j denarja. Mesec za mesecem pre-teče, skoro leto dni, odkar sem zbo-lel, aprila 1916 mi pa pove pred-sednik, da ne dobim nič več, če ravno je bilo sklenjeno na treh glavnih sejah v letu, da dobim.

Predsednik tajnik in še par nji-hovih mežnarjev so pa kar sami skle-nili brez vsake seje, da ne dobim ničesar. No, Bog jim jih blagoslo-vi \$30, naj jih porabijo v svoje ne-bežne bojne namene in to sem pa sklenil, da nikdar me ne bo več nuboeden pripravil, da bi jaz postal član kakšnega katoliškega dru-štva. Malo sem razložil, zakaj; če pa hoče kdo izvedeti podrobnosti bom pa drugič poročal.

Torej prož z vero in politiko iz društev!

Pozdravljeni vsi čitatelji tega lista!

John Voglar.

Gospod urednik glasila J. S. K. J.: — Prijazno Vas naprosim za blagohotno uvrstitev naslednjih vrstic v prihodnji številko glasila J. S. K. J. Želim na tem mestu izraziti svoje mnenje o predstoje-či združitvi slovenskih jednot in zvez. Predno pa kaj dalje pišem, omenim, da je bila lani ravno ta čas velika borba za spremem-bu imena naše slavne Jugoslovans-ke Katoliške Jednote. Jaz sem ta-krat nekaj pisal v glasilu, št. 56 z dne 8. marca 1917. Tam sem opi-sal svoje mnenje in drugega nič. Nobenega človeka nisem osebno napadel, to priča list sam, če ga kdo vzame v roke. Ako so se pa nekateri čutili prizadeti, se poma-gati nikakor ni dalo, kajti vsakdo, ki se je prizadeti čutil, je sam kriv, ne pa jaz. Na moj dopis so me eni ometavali z maslarjem, drugi s komedijentjem, tretji, "socialist je ravno toliko vreden kakor katoličan, dokler svojo me-sečnino plačuje". Gospod urednik Vi niste bili takrat mož na svojem prostoru, zato ke rste dovolili o-sebne napade brez osebnih napad-ov, in sedaj prosim in opozarjam Vas, da jaz ne bom nikogar osebno napadel; pišem le splošno, da ne bodete dovolili zopet osebnih napadov, ako jaz nikogar ne na-padam osebno. Lansko leto je bi-la velika borba za besedo "Katoliška". Ta borba je trajala približno 6 mesecev in kaj je bil rezultat te borbe, to ve vsak Slo-

venec v Ameriki, da je nesrečni "K" sijajno zmagal. Za nekaj ča-sa je bil strupeni škorpion sfit, ker pa ni še dobil dosti po grbi, vzdignil se je in začel novo pre-rokovanje — združenje.

To združenje odobrava vsakdo odobravam ga tudi jaz. Organiza-cija s približno 20,000 (reci dvaj-set tisoč) članov in s pol milijona dolarjev kapitala, to bi bila ena skupina, da bi se moral veseliti vsak zavedni Slovenec. Ta cilj do-seči je pa drugo vprašanje in za-kaj? Zato, ker smo različniha na-zorov, načel in prepričanja. Eden je katolik, drugi socialist in ta dva ne gresta skupaj pod nobeni-mi pogoji. Bog in hudič pod eno streho stanovati je nemogoče. Pri-deseti konvenciji J. S. K. J. v Eve-leth, Minn. 1916 je sprejela zbor-nica resolucije z azdruženjem, ni se pa takrat rešlo, da se J. S. K. J. priklapi kam drugam. Reško se je pač, da so vrata J. S. K. J. odprta vsak čas za pridruženje drugih zvez in jednot.

Sedaj se že tri mesece pisari o združenju, zavija se na vse mogo-če načine, ako naj bi se ta nesre-čni "K" uničil enkrat za vselej. Vero prož, politiko prož! Vero da ali drugo ne; to so nazori naših rdečih bratcev; nesrečni "K" jim je skeleča rama na srehi. Nesrečni "K" jih ujeda, ne da jim mira, la ga skušajo uničiti za vsako ce-no na svetu. J. S. K. J. naj se pri-klopi k S. D. P. Z., tam naj izroči svoj kapital četrtil milijona dolar-jev, kar ga imajo krajevna društva J. S. K. J. vreden nad \$50,000, se naj uniči, sama pa naj izrine iz zemeljskega površja.

Dragi mi sobratje, katoliški fan-tje in možje in sestre, dekleta in žene, člani in članice naše dične in dobre skrbne matere J. S. K. J., trezno preudarimo. Vsakdo ima le še malo iskric ljubezni do ve-re v svojem sren, ali naj zavremo našo dobro katoliško mater, in naj se podamo mačehi v naročje, in vse, kar imamo izročimo mačehi! Sedaj vemo, kje smo, vemo, kaj imamo, ni nam nobene sile, da bi iskali mačeho. Ostanimo, kar smo, ostanimo kjer smo, sprejimo ga, kdor pride. Da bi pa mi šli drug-am, to bi bilo za nas nič drugo kakor sramota in napad. Vsemu pisarenju in prerokovanju naših rdečih bratcev ne verujemo nič, o-ni nas skušajo zaslepit. Letos pra-znuje naša Jednota 20-letnico svo-jega obstanka. Sedaj je pa vpraš-anje, ako se bo vršila ta slavnost, veselo ali žalostno. To je v naših rokah: kako to? Stavimo to, ka-smo storili lani, postavimo se mo-žato v bran! Ravno toliko, koli-kor imajo naši nasprotniki pravi-

ve v Ameriki, da je nesrečni "K" sijajno zmagal. Za nekaj ča-sa je bil strupeni škorpion sfit, ker pa ni še dobil dosti po grbi, vzdignil se je in začel novo pre-rokovanje — združenje.

To združenje odobrava vsakdo odobravam ga tudi jaz. Organiza-cija s približno 20,000 (reci dvaj-set tisoč) članov in s pol milijona dolarjev kapitala, to bi bila ena skupina, da bi se moral veseliti vsak zavedni Slovenec. Ta cilj do-seči je pa drugo vprašanje in za-kaj? Zato, ker smo različniha na-zorov, načel in prepričanja. Eden je katolik, drugi socialist in ta dva ne gresta skupaj pod nobeni-mi pogoji. Bog in hudič pod eno streho stanovati je nemogoče. Pri-deseti konvenciji J. S. K. J. v Eve-leth, Minn. 1916 je sprejela zbor-nica resolucije z azdruženjem, ni se pa takrat rešlo, da se J. S. K. J. priklapi kam drugam. Reško se je pač, da so vrata J. S. K. J. odprta vsak čas za pridruženje drugih zvez in jednot.

Sedaj se že tri mesece pisari o združenju, zavija se na vse mogo-če načine, ako naj bi se ta nesre-čni "K" uničil enkrat za vselej. Vero prož, politiko prož! Vero da ali drugo ne; to so nazori naših rdečih bratcev; nesrečni "K" jim je skeleča rama na srehi. Nesrečni "K" jih ujeda, ne da jim mira, la ga skušajo uničiti za vsako ce-no na svetu. J. S. K. J. naj se pri-klopi k S. D. P. Z., tam naj izroči svoj kapital četrtil milijona dolar-jev, kar ga imajo krajevna društva J. S. K. J. vreden nad \$50,000, se naj uniči, sama pa naj izrine iz zemeljskega površja.

Dragi mi sobratje, katoliški fan-tje in možje in sestre, dekleta in žene, člani in članice naše dične in dobre skrbne matere J. S. K. J., trezno preudarimo. Vsakdo ima le še malo iskric ljubezni do ve-re v svojem sren, ali naj zavremo našo dobro katoliško mater, in naj se podamo mačehi v naročje, in vse, kar imamo izročimo mačehi! Sedaj vemo, kje smo, vemo, kaj imamo, ni nam nobene sile, da bi iskali mačeho. Ostanimo, kar smo, ostanimo kjer smo, sprejimo ga, kdor pride. Da bi pa mi šli drug-am, to bi bilo za nas nič drugo kakor sramota in napad. Vsemu pisarenju in prerokovanju naših rdečih bratcev ne verujemo nič, o-ni nas skušajo zaslepit. Letos pra-znuje naša Jednota 20-letnico svo-jega obstanka. Sedaj je pa vpraš-anje, ako se bo vršila ta slavnost, veselo ali žalostno. To je v naših rokah: kako to? Stavimo to, ka-smo storili lani, postavimo se mo-žato v bran! Ravno toliko, koli-kor imajo naši nasprotniki pravi-

Bulgarian BLOOD TEA

Spomladna tonika.

Bolgarski Krvi čaj, pijte ga vročega, predno greste spat — starodavni spo-mladni čistilec krvi — odstrani ostanke zimskega prehlada.

Spomladi se prebija narava. Izčistite svoje kri. Proč z utrujenjo, počasno sezijo.

Izčistite svoj sistem. Na stotisoče ljudi rabi in priporoča H. H. von Schlicker Bolgarski Krvi čaj. Čaj je čist in vi pogrešate novo zdravje in novo energijo, če ga ne poskusite. Velika družinska škatica, ki za-doča za šest mesecev, stane \$1.00, po pošti \$1.10. Šest škatelj \$5.00, po pošti \$5.25. Poslijemo go kamorkoli ko dobimo pristojbino; pošljemo tudi C. O. D. Naslov: Marvel Products Comp., 9 Marvel Bldg., Pittsburgh, Pa.

ce izpodriti nesrečni "K", rav-no toliko imamo mi katoličani pravice potegniti se za njega. Ke-dar pride čas glasovanja, odločo-na dan: NE in s tem bomo veselo slavnostno proslavljali 20-letnico obstanka naše slavne J. S. K. J. in nesrečni "K" bo rešen enkrat za vselej, da ga ne pohrustajo vam-butski škrti. Vem, da se bodo o-sornio oglasili moji rdeči brateci toda ne bojim se nič, rad presta-nem vsako posvko ali še kaj več. Tako je bilo lani, zdi se mi pa, da je takrat vendar nekaj pomagalo maslarjevo maslo.

Srečni pozdrav in veselo veliko-nočne praznike večim slavnemu članstvu J. S. K. J.

F. G. Tassotti,
član društva sv. Petra, št. 50,
Brooklyn, N. Y.

(Pristanosti nas pač ne morete dolžiti, kajti priobčevali smo Va-se in Vašim slične dopise, ravno-tako pa tudi nasprotne vsebine. Mnogo več cenzure si dovolimo pri navadnih dopisih, kot pa pri dopi-sih o Jednoti, kajti vemo, da so pri Jednoti člani različnega pre-pričanja, dati pa hočemo vsakemu priliko, da pove svoje mnenje. — Kot urednik glasila J. S. K. J. za-stopamo nasprotno stališče kot pa uredniki glasil drugih organizacij, ki se po volji voditeljem dotične organizacije. Pri nas pa ima vsak član Jednote pravico, da svobodno izrazi svoje misli in želje; toda tu-di tukaj smo začrtali gotove meje. Ali smo potem pristranski? In za-radi tega nismo bili na pravem "prostoru", ker smo priobčevali tudi Vašim nazorom nasprotna na-ziranja? Ako ste dobili kako pod-ros, pač ni naša krivda. Na kaj takega mora biti pripravljen vsak-do, ki se spuša v javnost. Kdor ne more prenesti klofute, je boljše

Pri redni mesečni seji dne 17. marca je društvo sv. Jerneja št. 51 JSKJ. v Aurora, Ill., sklenilo prirediti dne 28. aprila 10letnico društvenega obstanka. Pričetek točno ob 1. uri popoldne. Tem potom so vabljeni vsi zunanji člani, katerim je mogoče vdeležiti se, da pridejo. Kateri član se ne vdeležil, mora po društvenem sklepu prispevati \$1.00 v

da ostane doma. Politika je huda zver; nekatere samo vgrizne, ne-katere pa požre. — Urednik).

Naznanila.

Vse one člane društva sv. Jane-za Krstnika št. 37 JSKJ. v Cleve-landu, Ohio, ki so naročeni na dnevnik Glas Naroda, prosim, da mi to v najkrajšem času nazna-nijo, da ne bo potem pomot pri razpošiljanju glasila. Ako kateri dobiva poleg dnevnika tudi še glasilo, naj mi tudi takoj naznani, ker je nepotrebno, da se sprejema po dva izvoda enoga in istega li-sta.

Z bratskim pozdravom
J. Debevec, tajnik.
(28—3 & 4—4)

Cenjenim članom društva sv. Antona št. 108 JSKJ v Youngs-townu, Ohio, se daje na znanje, da naj se prihodnje seje kolikor mogoče v obilnem številu vdelež-je, ker imamo reševati več važnih točk radi združenja jednot in ob-eneam se bo moral izvoliti novi taj-nik, ker jaz mislim odpotovati od tukaj. Vdeležite se vsi, da si bo-dete izvolili tajnika, ki bo odgo-varjal svoji nalogi.

Frank Ovijač, tajnik.

Pri redni mesečni seji dne 17. marca je društvo sv. Jerneja št. 51 JSKJ. v Aurora, Ill., sklenilo prirediti dne 28. aprila 10letnico društvenega obstanka. Pričetek točno ob 1. uri popoldne. Tem potom so vabljeni vsi zunanji člani, katerim je mogoče vdeležiti se, da pridejo. Kateri član se ne vdeležil, mora po društvenem sklepu prispevati \$1.00 v

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Važno za vsakega.

KADAR želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znancev,

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, po-hištvo, trgovino itd.

KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd.

KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinj-stvu itd.

KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prija-telja ali znarca,

KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobite v vsaki slovenski na selbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je rasposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500,000) listih in je torej najboljša sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota
itd. stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke
ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane \$1.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglaših. Naročilom je poslati vselej tudi denar.

NASLOVITE NA:

"GLAS NARODA"
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevaite naše gale, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem va-rujemo naše naročnike pred raznimi šeparji, katerih je vsepovsod dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa laročajo, da se prepričajo če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri na-ročilih po pošti.

Darovana.

ZGODOVINSKA POVEST IZ DOBE SLOVAN. APOSTOLOV
SV. CIRILA IN METODA.

Češki napisal Alojzij Dostál.

(Nadaljevanje.)

"Zelo obžalujem, moji dragi na, naj je tudi moje geslo, moja rojaki, da sem s prestola pahljal želja. Ne bojte se prevare, govora svojega strica in ga pripravil v rim vam odkritosrčno, le za blato tako nesrečo. Srčno mi je žal, da sem kdaj veroval obljubam nemških gospodov in da sem z njih pomočjo dosegel vladu. V temni ječi, kamor me je ukazal vroči Karlman, sem imel dovolj časa premišljevali o nezvestobi, o svojih napakah, o krivici, ki sem jih storil vam. Vlazne stene v ječi po katerih kaplja voda, trda, a oskropljena s solzami, okovi, s katerimi sem bil zvezan, ti vsi vami lahko pričajo, kako obžalujem svoje pregrehe. Boga kličem za živo pričo, da se moje resede resnične!"

Slavomir preneha. Glas se mu je nekako tresel in tudi vitezi se niso več smejali. Vsi stoje kakor kipi s povešenimi glavami, oprti na dolge meče z vdelanimi rožami.

Vodnik Slavomir nadaljuje: "A ne zadostuje samo, da kdo obžaluje svoje pregrehe; ledor hoče doseči popolno odpuščanje, kakor želim jaz, mora tudi svoje grehe popraviti. Kar sem storil svojemu stricu hudega, ne morem več popraviti. Rekli so mi, da Rastislav ni več med živimi. Prosim pa milostljivega Boga, da mi odpusti ta greh. Tebi, drago ljudstvo, pa hočem popraviti to, da sem te izdal, s tem, da zavrem roko, ki mi ponuja pomoči, da sovražim one, katerim sem prej zapu no veroval."

Začuden raste na obrazih navzočih.

Slavomir bere dalje: "Svoboden sem in prost. Niso mi mogli dokazati, da bi se bil pregrešil v zvestobi proti Nemeem in da bi jim bil nastavljal past."

"To je sveta resnica!" pravi sunej se Mirko.

"In Svetopolkova največja napaka", pristavi drugi.

Slavomir nadaljuje: "Se enkrat pravim: svoboden sem in prost vezi. Spoznali so me za nedolžnega; da, Karlman me obsiplje celo z darovi in častmi. Morebiti hoče popraviti, kar je na meni zagrešil. Lahko ostanem na nemškem dvoru. Imenovati me hoče za vrhovnega poveljnika svojih čet. Toda dobro poznam njegove skrivne namene in se mu ne dam varati. Maščevati se hočem nad svojimi ječarji, vam pa, dragi rojaki, zagotoviti svobodo in neodvisnost za večno čas z zmago, ki jo morete doseči z mojo pomočjo. Rekel sem, da mi ponuja Karlman vodstvo vojske, sprejem ga ter popeljem čete proti vam —"

"Proti nam!"

"Proti Moravcem!"

"Proti svojim rojakom!"

Med navzočimi nastane nemir.

"Le poslušajte do konca!" mimi Slavomir, nakar nadaljuje:

"In delal bom, kakor bi se hotel v resnici bojevati proti vam, da z orožjem v roki zasledim prestol in izročim Karlmanu nadvlado. Preveč mi zaupa, kakor sem jim nekdaj jaz. Nemei so me ogledali ter izdali. — ako jim povem enako s enakim, bodo prejeli čisto primerno plačilo. Vsi se umaknite pred menoj daleč notri v deželo, tja do Veligrada in tam prestopim na našo stran. Tako uničimo do dobra moč prevarene armade in slava zmaga bo nam po rok daljšega pokoja in mira. Tam, kjer je obstal Rastislav, hočem jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

XI.

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

SPOMLADANSKI IZPAHKI

so običajno v zvezi z bolečinami, pekočimi in srbečimi občutki na koži, ki upliva zelo neprijetno na bolnika. Včasih se ten izpahov kar prenaša iz telesa. Kar pri tem želite, da bi vam kmalu odleglo. Vzemite v takih slučajih kako uspešno mazilo. Mi vemo že izkušnje, da je

Severa's Skin Ointment

(Severova Mazilo za kožne bolezni) Izvrstno zdravilo pri takih izpahih na koži, kar vam bladi kobo in manjša srbenje. Izvrstno mazilo zoper lisaje, kraste, garje, spahke, luskinje in razne druge bolečine na koži. Cena 50c. Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

dobro oborožene čete, ki so napadale gradove, mesta in vasi. Samo pokazale so se in so zopet izgubile, kakor bi se bile vdrle v zemljo.

"Bogovi kličejo po mascevanju, ker ste posekali njih gaje, ker ste splašali posvečene ptice, ker jim ne prinašate več darov in ker se bojujete pod zastavo križa. Mi smo služabniki večnih bogov, prepobnite, prinašajte zjutraj in zvečer daritve in bogovi se pomirijo!"

Tako je klical vodnik, predno je vtaknil pod streho gorečo bakljo. Ko mu ni nihče odgovoril — prebivalci so zbežali pred pogani v gozde, kakor hitro so jih zagledali —, zaplapolala je slannata streha in ogenj se je razširil po vseh hišah.

Zatirani so klicali na pomoč, pritožili so se Slavomiru.

"Vstali so čarovniki ter potegnili za seboj mnogo poganih in neutrujenih kristjanov, vasi nam požigajo, ropajo in nam groze s smrtjo, pomagajte, preženite jih v gozde, odkoder so pridili tako nepričakovano."

"Neverniki!" kliče vodnik čarovnik Dub. "Zakaj ste opustili bogove, zakaj ste razbili kipe starih očetov? Nekdaj ste se še bojevali za svoje bogove in sedaj stavite v nevarnost življenje, da odklanjate ponujeno desnico, da si sami izvolite kneza?"

"Ti si naš knez!"

"Nikdar! Rekel sem, da odlozim svojo čast takoj, ko bo na Moravskem zopet red in mir. Moj posel ni vtihti meč."

"Moremo-li zaupati Svetopolku?"

"Zopet ta dvom! Popolnoma. Zadosti je spoznal svojo krivdo."

"Potem bodi."

"Knez moravski, ki se vrača na čela sovražnih čet, da pristopi v odločilnem trenutku k nam in za da Nemeem usodni udarec!" kliče z močnim glasom Slavomir.

"Naj živi torej knez moravski, živio Svetopolki!"

"Pozdravi, gospodi!" zakliče Mirko z nekaterimi tovariši. "Tudi mi stavimo Svetopolku po goji."

"In kakšnega?"

"Da nam najprej pripelje z nemškega dvora onega, ki je bil po njegovi krivdi zajet, ki sedaj trpi v samostanu in se spominja naše domovine. Naloži tudi knezu dolžnost, da nam v najkrajšem času vrne Metoda."

"Prav imate! Naredimo po vaši volji. Saj jo knez pripravljen popraviti svojo krivdo."

Sedaj šele zakličejo vsi poveljniki ter vsa vojska živio knezu Svetopolku.

Slavomir pokliče ala in pošlje knezu pismen odgovor.

XII.

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

V gozdih, v soteskah in v oddaljenih gorah je bilo, kakor bi v resnici grozila nova vojna z vsemi grozovitostmi. Komaj je zbral Slavomir mostvo in začel vojno s jaz nadaljevati. Velika država, Moravska, z mojo orožja sezidati tako."

Tatvine v poštnih uradih.

DETEKTIVSKA POVEST.

Pred nekako petimi leti sta obiskala dva moža poštni urad v policije, bi to zelo olajšalo njegov Llanerch, Pa., in medtem ko se je delal pri celi zadevi.

Kakor hitro je zapustil vlak v Johnstownu, se je oglašil pri policiji, ki je bil v službi, edijskem načelniku ter prošil za donil z \$1000.00. To je bil pričetek voljenje, da sme videti oba moža epidemije, ki je nato divjala v treh državah, namreč Pennsylvania, New York in Massachusetts. Najbrž je bilo oropanih kakih ducat poštnih uradov. V vsakem slučaju je eden izmed tatov prišel krog obrednega časa ter se spustil v uradnikom pri oknu v pogovor, medtem ko je njegov tovariš izpraznil blagajno.

Eden teh možkih je nosil Van Dyke brado, to je priroteno. To ni bil sicer prav poseben znak, da bi se ga moglo vzeti kot ključ pri zasledovanju, a poštni inspektor Cortelyou, kateremu se je poverilo ta slučaj, je čutil, da to zadostuje za njegove namene. Ogledal si je spominsko knjigo vseh bolj odličnih vlomilcev in nato si je o-vežil svoj spomin s tem, da je pre- motril njih popise, ki so vsebo- vani v takozvani Rogues galeriji poštnega departmanta.

Prva sled mu je prišla na skro nepričakovan način. Slučajno je nekoč obedoval v neki gostilni v New Yorku, ko je vstopil neki človek v sivi obleki ter zasedel mesto pri mizi v njegovi bližini. Nihesar zaključnega ni bilo na tem človeku, razven da je nosil Van Dyke brado. Poštni inspektor je bil gotov, da je tega človeka že preje videl ter si je vsled tega napenjal možgane v namenu, da se spomni na njegovo ime. Naenkrat se mu je zasvetilo v glavi in vedel je, da je človek, ki je vstopil, neki Frank P. Wilson, dobro znan vlomilec, ki je bil raditeja že v letnišnici in kojsa slika se je nahajala v dotični galeriji. Treba je bilo storiti eno izmed dveh stvari: — ali aretirati Wilsona na podla- gi sumnje ter se izpostaviti riziku, da dobi dokaze pozneje ali pa pu- stiti moža na miru ter mu slediti, dokler bi ne bil zaposlen s kakim novim poštnim ropom. Inspektor si je izbral drugi način. Našel je, kje je Wilson stanoval ter poslal enega svojih pomočnikov na nje- govo sredi z navodili, da ga ne sme na noben način zgrešiti.

Med tem časom pa tudi Cortelyou ni počival. Izbrisal si je svoj na- črti kampanje. V njegovi posesti se je nahajala slika Wilsona, ki je bila vzeta par let poprej in sicer v zvezi z nekim drugim poštnim ropom. Dal si je napraviti kak ducat kopij, katere je poslal vsakemu izmed dvanajstih poštnih mojstrov v Pennsylvaniaji, New Yorku in Massachusettsu, kojih poštni uradi so bili oropani. Poleg slik pa se je nahajala vprašal- na pola, če je slika v katerikoli meri v soglasju z zunanostjo moža, katerega se je videlo potikati se krog poštnege urada v času, ko se je izvršil rop.

Uspehi tega njegovega koraka so presegali vsa njegova pričako- vanja. Devet izmed poštnih mojstrov je bilo pozitivnih, da pred- stavlja slika moža, ki je bil odgo- voren za oropanje njih urada. O- stali trije so bili v dvomu, vendar pa so izjavili, da je bil morda ta dotični človek.

Dasiravno je bilo to precej pre- pričevalno, ni bil inspektor še pri- pravljen aretirati Wilsona. Hotel je ob istem času dobiti tudi nje- govega tovariša. Spomnil se je, da je imel pred leti Wilson tovariša po imenu Tom Donohue. Bila sta si zelo zvesta drug drugemu ter sta vedno tičala skupaj kot dve ovi. Inspektor si je vsled tega zagoto- vil slika tega Donohue ter poslal tudi odtise te na prizadete poštne mojstre. Posledica je bila ista kot v slučaju Wilsona. Večina poštnih mojstrov je identificirala sliko kot ono drugega moža, katerega se je opazilo v okolici poštnege urada v času, ko je bil izvršen rop.

Dočim se je pripravil Coste- lyou za naslednji korak, da je bil neki človek, po imenu Wilson are- tiran v Johnstownu, Pa. in sicer pod obdolbo, da je oropal neko trgovino z železino. Na varno se je spravilo tudi tovariša, ki mu je bil sklenil pomagati pri begu. In- spektor je vsled tega sklenil, da namandoma odpotuje v Johnstown. Rečunal je s takšnim lovom pred- no bi moral slediti oba krivca.

Če sta se že nahajala v rokah iskalca dva moža poštni urad v policije, bi to zelo olajšalo njegov Llanerch, Pa., in medtem ko se je delal pri celi zadevi.

Kakor hitro je zapustil vlak v Johnstownu, se je oglašil pri policiji, ki je bil v službi, edijskem načelniku ter prošil za donil z \$1000.00. To je bil pričetek voljenje, da sme videti oba moža epidemije, ki je nato divjala v treh državah, namreč Pennsylvania, New York in Massachusetts. Najbrž je bilo oropanih kakih ducat poštnih uradov. V vsakem slučaju je eden izmed tatov prišel krog obrednega časa ter se spustil v uradnikom pri oknu v pogovor, medtem ko je njegov tovariš izpraznil blagajno.

Eden teh možkih je nosil Van Dyke brado, to je priroteno. To ni bil sicer prav poseben znak, da bi se ga moglo vzeti kot ključ pri zasledovanju, a poštni inspektor Cortelyou, kateremu se je poverilo ta slučaj, je čutil, da to zadostuje za njegove namene. Ogledal si je spominsko knjigo vseh bolj odličnih vlomilcev in nato si je o-vežil svoj spomin s tem, da je pre- motril njih popise, ki so vsebo- vani v takozvani Rogues galeriji poštnega departmanta.

Prva sled mu je prišla na skro nepričakovan način. Slučajno je nekoč obedoval v neki gostilni v New Yorku, ko je vstopil neki človek v sivi obleki ter zasedel mesto pri mizi v njegovi bližini. Nihesar zaključnega ni bilo na tem človeku, razven da je nosil Van Dyke brado. Poštni inspektor je bil gotov, da je tega človeka že preje videl ter si je vsled tega napenjal možgane v namenu, da se spomni na njegovo ime. Naenkrat se mu je zasvetilo v glavi in vedel je, da je človek, ki je vstopil, neki Frank P. Wilson, dobro znan vlomilec, ki je bil raditeja že v letnišnici in kojsa slika se je nahajala v dotični galeriji. Treba je bilo storiti eno izmed dveh stvari: — ali aretirati Wilsona na podla- gi sumnje ter se izpostaviti riziku, da dobi dokaze pozneje ali pa pu- stiti moža na miru ter mu slediti, dokler bi ne bil zaposlen s kakim novim poštnim ropom. Inspektor si je izbral drugi način. Našel je, kje je Wilson stanoval ter poslal enega svojih pomočnikov na nje- govo sredi z navodili, da ga ne sme na noben način zgrešiti.

Med tem časom pa tudi Cortelyou ni počival. Izbrisal si je svoj na- črti kampanje. V njegovi posesti se je nahajala slika Wilsona, ki je bila vzeta par let poprej in sicer v zvezi z nekim drugim poštnim ropom. Dal si je napraviti kak ducat kopij, katere je poslal vsakemu izmed dvanajstih poštnih mojstrov v Pennsylvaniaji, New Yorku in Massachusettsu, kojih poštni uradi so bili oropani. Poleg slik pa se je nahajala vprašal- na pola, če je slika v katerikoli meri v soglasju z zunanostjo moža, katerega se je videlo potikati se krog poštnege urada v času, ko se je izvršil rop.

Uspehi tega njegovega koraka so presegali vsa njegova pričako- vanja. Devet izmed poštnih mojstrov je bilo pozitivnih, da pred- stavlja slika moža, ki je bil odgo- voren za oropanje njih urada. O- stali trije so bili v dvomu, vendar pa so izjavili, da je bil morda ta dotični človek.

Dasiravno je bilo to precej pre- pričevalno, ni bil inspektor še pri- pravljen aretirati Wilsona. Hotel je ob istem času dobiti tudi nje- govega tovariša. Spomnil se je, da je imel pred leti Wilson tovariša po imenu Tom Donohue. Bila sta si zelo zvesta drug drugemu ter sta vedno tičala skupaj kot dve ovi. Inspektor si je vsled tega zagoto- vil slika tega Donohue ter poslal tudi odtise te na prizadete poštne mojstre. Posledica je bila ista kot v slučaju Wilsona. Večina poštnih mojstrov je identificirala sliko kot ono drugega moža, katerega se je opazilo v okolici poštnege urada v času, ko je bil izvršen rop.

Dočim se je pripravil Coste- lyou za naslednji korak, da je bil neki človek, po imenu Wilson are- tiran v Johnstownu, Pa. in sicer pod obdolbo, da je oropal neko trgovino z železino. Na varno se je spravilo tudi tovariša, ki mu je bil sklenil pomagati pri begu. In- spektor je vsled tega sklenil, da namandoma odpotuje v Johnstown. Rečunal je s takšnim lovom pred- no bi moral slediti oba krivca.

Če sta se že nahajala v rokah iskalca dva moža poštni urad v policije, bi to zelo olajšalo njegov Llanerch, Pa., in medtem ko se je delal pri celi zadevi.

Kakor hitro je zapustil vlak v Johnstownu, se je oglašil pri policiji, ki je bil v službi, edijskem načelniku ter prošil za donil z \$1000.00. To je bil pričetek voljenje, da sme videti oba moža epidemije, ki je nato divjala v treh državah, namreč Pennsylvania, New York in Massachusetts. Najbrž je bilo oropanih kakih ducat poštnih uradov. V vsakem slučaju je eden izmed tatov prišel krog obrednega časa ter se spustil v uradnikom pri oknu v pogovor, medtem ko je njegov tovariš izpraznil blagajno.

Eden teh možkih je nosil Van Dyke brado, to je priroteno. To ni bil sicer prav poseben znak, da bi se ga moglo vzeti kot ključ pri zasledovanju, a poštni inspektor Cortelyou, kateremu se je poverilo ta slučaj, je čutil, da to zadostuje za njegove namene. Ogledal si je spominsko knjigo vseh bolj odličnih vlomilcev in nato si je o-vežil svoj spomin s tem, da je pre- motril njih popise, ki so vsebo- vani v takozvani Rogues galeriji poštnega departmanta.

Prva sled mu je prišla na skro nepričakovan način. Slučajno je nekoč obedoval v neki gostilni v New Yorku, ko je vstopil neki človek v sivi obleki ter zasedel mesto pri mizi v njegovi bližini. Nihesar zaključnega ni bilo na tem človeku, razven da je nosil Van Dyke brado. Poštni inspektor je bil gotov, da je tega človeka že preje videl ter si je vsled tega napenjal možgane v namenu, da se spomni na njegovo ime. Naenkrat se mu je zasvetilo v glavi in vedel je, da je človek, ki je vstopil, neki Frank P. Wilson, dobro znan vlomilec, ki je bil raditeja že v letnišnici in kojsa slika se je nahajala v dotični galeriji. Treba je bilo storiti eno izmed dveh stvari: — ali aretirati Wilsona na podla- gi sumnje ter se izpostaviti riziku, da dobi dokaze pozneje ali pa pu- stiti moža na miru ter mu slediti, dokler bi ne bil zaposlen s kakim novim poštnim ropom. Inspektor si je izbral drugi način. Našel je, kje je Wilson stanoval ter poslal enega svojih pomočnikov na nje- govo sredi z navodili, da ga ne sme na noben način zgrešiti.

Med tem časom pa tudi Cortelyou ni počival. Izbrisal si je svoj na- črti kampanje. V njegovi posesti se je nahajala slika Wilsona, ki je bila vzeta par let poprej in sicer v zvezi z nekim drugim poštnim ropom. Dal si je napraviti kak ducat kopij, katere je poslal vsakemu izmed dvanajstih poštnih mojstrov v Pennsylvaniaji, New Yorku in Massachusettsu, kojih poštni uradi so bili oropani. Poleg slik pa se je nahajala vprašal- na pola, če je slika v katerikoli meri v soglasju z zunanostjo moža, katerega se je videlo potikati se krog poštnege urada v času, ko se je izvršil rop.

Uspehi tega njegovega koraka so presegali vsa njegova pričako- vanja. Devet izmed poštnih mojstrov je bilo pozitivnih, da pred- stavlja slika moža, ki je bil odgo- voren za oropanje njih urada. O- stali trije so bili v dvomu, vendar pa so izjavili, da je bil morda ta dotični človek.

Dasiravno je bilo to precej pre- pričevalno, ni bil inspektor še pri- pravljen aretirati Wilsona. Hotel je ob istem času dobiti tudi nje- govega tovariša. Spomnil se je, da je imel pred leti Wilson tovariša po imenu Tom Donohue. Bila sta si zelo zvesta drug drugemu ter sta vedno tičala skupaj kot dve ovi. Inspektor si je vsled tega zagoto- vil slika tega Donohue ter poslal tudi odtise te na prizadete poštne mojstre. Posledica je bila ista kot v slučaju Wilsona. Večina poštnih mojstrov je identificirala sliko kot ono drugega moža, katerega se je opazilo v okolici poštnege urada v času, ko je bil izvršen rop.

Dočim se je pripravil Coste- lyou za naslednji korak, da je bil neki človek, po imenu Wilson are- tiran v Johnstownu, Pa. in sicer pod obdolbo, da je oropal neko trgovino z železino. Na varno se je spravilo tudi tovariša, ki mu je bil sklenil pomagati pri begu. In- spektor je vsled tega sklenil, da namandoma odpotuje v Johnstown. Rečunal je s takšnim lovom pred- no bi moral slediti oba krivca.

Če sta se že nahajala v rokah iskalca dva moža poštni urad v policije, bi to zelo olajšalo njegov Llanerch, Pa., in medtem ko se je delal pri celi zadevi.

Kakor hitro je zapustil vlak v Johnstownu, se je oglašil pri policiji, ki je bil v službi, edijskem načelniku ter prošil za donil z \$1000.00. To je bil pričetek voljenje, da sme videti oba moža epidemije, ki je nato divjala v treh državah, namreč Pennsylvania, New York in Massachusetts. Najbrž je bilo oropanih kakih ducat poštnih uradov. V vsakem slučaju je eden izmed tatov prišel krog obrednega časa ter se spustil v uradnikom pri oknu v pogovor, medtem ko je njegov tovariš izpraznil blagajno.

Eden teh možkih je nosil Van Dyke brado, to je priroteno. To ni bil sicer prav poseben znak, da bi se ga moglo vzeti kot ključ pri zasledovanju, a poštni inspektor Cortelyou, kateremu se je poverilo ta slučaj, je čutil, da to zadostuje za njegove namene. Ogledal si je spominsko knjigo vseh bolj odličnih vlomilcev in nato si je o-vežil svoj spomin s tem, da je pre- motril njih popise, ki so vsebo- vani v takozvani Rogues galeriji poštnega departmanta.

Prva sled mu je prišla na skro nepričakovan način. Slučajno je nekoč obedoval v neki gostilni v New Yorku, ko je vstopil neki človek v sivi obleki ter zasedel mesto pri mizi v njegovi bližini. Nihesar zaključnega ni bilo na tem človeku, razven da je nosil Van Dyke brado. Poštni inspektor je bil gotov, da je tega človeka že preje videl ter si je vsled tega napenjal možgane v namenu, da se spomni na njegovo ime. Naenkrat se mu je zasvetilo v glavi in vedel je, da je človek, ki je vstopil, neki Frank P. Wilson, dobro znan vlomilec, ki je bil raditeja že v letnišnici in kojsa slika se je nahajala v dotični galeriji. Treba je bilo storiti eno izmed dveh stvari: — ali aretirati Wilsona na podla- gi sumnje ter se izpostaviti riziku, da dobi dokaze pozneje ali pa pu- stiti moža na miru ter mu slediti, dokler bi ne bil zaposlen s kakim novim poštnim ropom. Inspektor si je izbral drugi način. Našel je, kje je Wilson stanoval ter poslal enega svojih pomočnikov na nje- govo sredi z navodili, da

SLOV. DELAVSKA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1088 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6302 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzor. odbora: JOSIP PETERNEL, Box 45, Willock, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVEŠ, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kana.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRIHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEF V. GRAHEK, 643 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, odzračna njih uradniki, so ujudno prošili, pošljati vsa dopisa naravnost na glavnega tajnika in nikakor drugu. Denar naj se pošlje edino potom Potnikov, Expressa, ali Banknih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom prvih tajnikov. Nakaznice naj se posredujejo: Blaž Novak, Conemaugh Deposit Bank, Conemaugh, Pa. To tako naslovljene pošiljajo s mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Žrtev sodnije.

KRIMINALNI ROMAN.

PRIREDIL J. T.

(Nataljevanje).

— Če mi počete izročiti svojo srečo, Olga — je rekel ter jo prijel za roki — zakaj mi ne zaupate svoje časti? — Pa tudi če bi ne bil vreden tako velike sreče, bi moral vseeno nekaj storiti. — Vi pravite, da vam je težko pri srcu. Le vrjemite mi, da leta ločitve ne bodo zaezile rane. — Toda, zakaj bi mučila drug drugega. — Vi ste mi sami priznali, da sta se najini senci združili. — Ali nimava istega življenjskega cilja? — Ali mislite, da se jaz kaj manj zavzemam, da bi bilo vaše ime oprano kot se zavzemate vi? — Ne, vsled tega ker sem umirajočemu objubil, pač pa večji del vsled vas. — Dajta roko v roki izvrševati svojo veliko misljo. — Ona mu je molče pritrdila. — Zatem sta se še enkrat poljubila ter odšla vsak v svojo sobo.

PETNAJSTO POGlavJE.

IZ DNEVNIKA ANETTE LESTER.

Jutri je moj rojstni dan! — Če bi me mogla ljubezen osrečiti, bi bila najšrečnejša ženska na svetu, kajti Chancellorjev družabnik, Phineas Dawson me neizmerno ljubi. Če bi bile deklice pametne, bi si vedno izbrale starejšega možkega za svojega moža. — Moj ženin je vse, kar se zamore zahtevati od moža. — On je prijeten, ljubeč in mi je vdan kot suženj. Prav nič se mi ni treba bati, da se bi ohladila njegova ljubezen. — Kot že rečeno, sredna ženska bi mogla biti, če mi me mogla ljubezen osrečiti. — Toda, ali sem? — Zakaj se bom poročila s Phineasom Dawsonom? Zakaj ne z Arturjem Chancellorjem? — Na zadnje vprašanje je prav lahko odgovoriti: zato, ker mi ni dal priložnosti, da bi se poročila z njim. — Pred šestimi tedni je odšel v Manningford ter je prišel šele danes sem k moji poroki. — Kako naj bi ga torej vjela v mreže? — Zakaj za božjo voljo, se bom poročila z dobrim Phineasom? — Iz ljubezni gotovo ne, čeravno ga zelo spoštujem in občudujem. — Veliko žensk se poroči vsled tega, da imajo svojega zaščitnika. — Zakaj bi se jaz ne poročila iz istega vzroka? Tudi jaz potrebujem zaščitnika, potrebujem ga bolj kot katerikoli ženska. — Jaz vem vse, kar je storil izra onega časa Chancellor, kajti njegov družabnik, moj nepretrgani Phineas mi vse pove. — Vsled tega tudi vem, zakaj je on nesramni človek, oai Jannion odpotoval v Alžir in po čem je tam poizvedoval. Nadalje tudi vem, kaj je povedal bedasti Trent Chancellorja o ženski v sivi obleki in kako je Chancellor zasledoval to označeno sled. — Čeravno še ni vsega odkril, je vseeno precej napredoval. Kaj lahko se zgodi, da bo igra kuno končana. — Potem mi se pazi neka gotova oseba, katero nočem tukaj imenovati. — In ravno vsled tega se bom poročila z mojim dobrim Phineasom. — Neka gotova oseba mora biti na vsak način zavarovana, četudi se imam jaz žrtvovati zanjo. — Artur Chancellor se je zarobil z Olgo Mowbray. — Ta novica me je strašno presenetila. Bila sem popolnoma poročena. Sprva sem bila prepričana, da je Chancellor nekaj več o umoru kot sem. Jaz domnevala, toda moj ženin je pošten in mi je povedal vse, kar je sam vedel. — Vsled tega se je pa poročila v meni druga sumnja, namreč, da Chancellor ne zaupa vsega svojemu tovarišu. — Nevarnost je bila torej blizu kot sem si mislila in vsled tega je bilo treba delati. — Moj ljubi Phineas je bil postal sentimental in ko sem ga nekoliko potolažila, mi je priznal svojo ljubezen. — Hitro sva se pogovorila. — Par minut kasneje sem mu že ležala v naročju in on me je začel poljubovati in sicer tako strastno kot zna le malokdo. — Nadalje me je prosil, naj sredo samo toliko časa odlašam, kolikor se mi zdi potrebno. — Jaz sem mu rekla naj vse sam uredi. — In tako se je zgodilo, da bo jutri poroka. — Kako je vendar nestrpen ta moj Phineas. — O ti mladi stari možje! Kako visoko nadkriljujejo blazirane stare mladenčice! — Jutri ob tem času bom lahko napravila konec vsem Chancellorjevim operacijam. Če sem enkrat gosp. Phineas Dawson, mu vsa njegova odkritja čisto nič ne koristijo. Po jutrišnjem dnu se ga ne

Slovensko Republiškansko Združenje

SEDEŽ V CHICAGU, ILL.

Izvrševalni odbor:

Frank Bostich, Filip Godina, Frank Kerže, Martin V. Konda, Stibin Kristan, Anton J. Terbovec, Jože Zavertnik.

Nadzorni odbor:

Ludvik Benedik, Matt Petrovič, Frank Veranič.

Centralni odbor:

John Ermenc, Joseph Fritz, Joseph Ivanetič, J. Judnič, Ivan A. Kaker, Anton Motz, Frank Mravlja, Jacob Muha, Zvonko Novak, K. H. Pogodič, Matt Pogorelec, John Rezel, Joseph Stablaj, Frank Sava, Frank Udovič, Charlie Vesel, Andrew Vidrih, Stefan Zabrie, Leo Zakrajšek, Anton Zlogar.

(OPOMBA. — Zastopniki organizacij in listov, ki se dozdaj še niso prijavili, postanejo člani centralnega odbora, čim se pravilno prijavijo in izjavijo, da se strinjajo s temeljnimi načeli S. R. Z. — Naslov za pisma in denarne pošiljave je sledeči: Anton J. Terbovec, P. O., No. 1, Cicero, Ill.)

Cleveland, Ohio. — Slovensko Republiškansko Združenje v Clevelandu priredi na dan 31. marca veselico z zanimljivim sporedom. Začetek ob 7. uri zvečer v JOSIP BIRK-OVI dvorani na 6006 St. St. Clair Ave.

SPORED JE SLEDEČ:

1. Govor o pomenu organizacije.
2. Nastop pevskega društva "Zarja".
3. Godba igra: Star Spangled Banner.
4. Narod. — Deklamira g. J. Breščak.
5. Pevsko društvo "Zarja".
6. Deklamacija. — G. Josipina Zupanc.
7. Godba "Ilijada" igra: Slovensko himno.
8. Igra "Krmar pri zviten rogu".

Osebe:

Krmar J. Skok.
Miha L. Oražan.
Janez J. N. Rogelj.
Brivec A. Slabe.
Sosed F. Zagar.

Prijatelji S. R. Z. — To je prva veslica, ki jo priredi ta organizacija v Clevelandu, zato ste vsestransko vabljeni, da se vdeležite te prireditve, zakar boste imeli svoj lasten užitek in obenem pomagali organizaciji S. R. Z.

Janko N. Rogelj.

SESTNAJSTO POGlavJE.

Po več tednih odsotnosti, je zopet enkrat sedel Artur Chancellor v svoji pisarni. Na obrazu se mu je poznalo, da je globoko zanišljen, in da njegov obraz čisto nič ne pristoja svečanemu razpoloženju onega dne.

Pred dobre pol ure je bil spremlj svojnega tovariša Phineasa Dawsona in njegovo mlado ženo na kolodvor, odkoder sta se podala na poročno potovanje.

On ni mislil na slavnost, pač pa na oni zadnji večer, ko se je vratil od nesrečnega Johna Mowbraya ter srečal ono tajinstveno tukjo v sivi obleki.

Težko mu je bilo, toda drugače ni mogel kot da je spravil v zvezo mladi obrazek mlade Dawsonove žene z obrazom one tukje.

Pa še nekaj mu je rojilo po glavi. V zakristiji je bila namreč zapisala nevesta na poročni list zadnjič svoje deklislo ime. Ime se je glasilo: Aneta Sara Lester.

Začetnice tega imena so bile iste kot začetnice vtisnjene na za pestnico. Nadalje ga je pa tudi zanimalo ime Aneta. — Ali bi ne mogla biti ta Aneta Trinkalova ljubica Nana?

Dosedaj jo je spoznal samo pod Sally. Ko je pa slišal, da je njeno prvo ime Anetta, ga je nekaj pretreslo. — Zareč krasen obraz rek mlade neveste je primerjal z obrazom one obupane ženske, ka tro je bil srečal na dvorišču kaznilnice in sam pri sebi je moral priznati, da sta imeli ti dve ženski nekaj skupnega.

Spomnil se je, da mu je Anetta pripovedovala, da je preživela nekaj časa v penzionatu neke gospe Schimmel v Heidelbergu, odkoder se je preselila pred nekaj meseci k svoji teti Pritchard v Lancaster.

Če je bila torej neprestano v Heidelbergu, nikakor ni mogla biti s Trinkalom v Alžiru in s tem je vsaka sumnja izključena.

Ko je o vsem tem premišljeval, je vstopil v pisarno njegov prvi pisar Meredith. Ko ga je opazil, je prišel do hitrega zaključka.

— Meredith, zdi se mi, da se lahko zanesem na vas. — Neko zelo važno zadevo bi vam rad zaupal.

— Vi najboljši veste, če se lahko zanesete name. — Jaz sem že trinajst let v službi te tvrdke in mislim, da sem bil vedno vreden vašega zaupanja.

— Da to prav dobro vem. — Na vas ni padla nikdar niti senca nezaujanja. — Stvar je važna in bi jo najraje sam opravil. Toda v odsotnosti gospoda Dawsona ne morem iti nikamor. — Na vsak način mora nekdo odpotovati v Nemčijo, pa sam ne vem, koga bi poslal.

Pisar je baljil vanj ter mislil, da je njegov dober gospodar nakrat izgubil pamet. — Nikdar ga še ni videl tako razburjenega in tako bledega.

— Če mi hočete zaupati — je rekel po kratkem molku. — bom napel vse sile, samo da vam bom ugodil. — Ali je morda zadeva kaj v zvezi s tragedijo v Manningfordu?

— Da, uganili ste. — Rad bi namreč videl, da bi se pejiadi v Heidelberg ter poizvedli kolikor mogoče veliko o neki gospe Schimmel. Njenega naslova sicer ne vem, toda ona je najbrže v onem mestu zelo znana. — Seboj morate vzeti tolača, kajti nemščine ne znate, gospa Schimmel pa najbrže angleščine ne. — Seboj vam bom dal pismo za neko londonsko firmo, ki vam bo preskerbela pravega moža. Gospa Schimmel ima penzionat za mlada dekleta. — Poizvedeti morate, če je imela kdaj kako učenko po imenu Lester. — Če je je imela, poskušajte izvedeti njeno celo ime. — Nadalje morate izvedeti, zakaj je zapustila penzionat. Vse si natančno notirajte, da bo mo imeli zbran material, če bi morala dama nastopiti kot priča. — In še nekaj Meredith, vrnite se prej kot mogoče. Gospod Dawson ne sme ničesar izvedeti o vaši odsotnosti. — Ali ste me razumeli?

— Popolnoma — je zatrdil pisar. — Še enkrat vam rečem, da se lahko popolnoma zanesete name.

(Dalje prihodnjik.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJ VEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V DR. DRŽAVAH.

VABILO

PLESNO VESELICO,

katero priredi tamburaško društvo "Redoljub" v soboto 6. aprila 1918 v Slov. Izobraževalnem domu v South Forku, Pa. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za moške 25 centov; dame prosta.

Ker bo to prva veselica omenjenega društva in čisti dobiček se bo porabil edino za nadaljno učenje glasbe (godbe), je pričakovati mnogostevilne vdeležbe. Za fine okrogle valčke in koračnice bodo skrbeli tamburaši, za dober prigrizek in primako bo skrbel za to izvoljeni odbor. Male novce — dosti zabave.

Biležijo Tamburaši.
(21,25,28—3)

Iščem svojega svaka ALEKSANDRA ČUNKA iz Čunkove Drage, občina Virovina, Hrvatska. Nahajam se v italijanskem vojnem ujetništvu. Prosim cenjene brate Slovence, da ga opozore na ta oglas, nakar naj se mi oglasi. Moj naslov je: Stefan Medveca, Reparto prigionieri di guerra, Finca Marina, 6 Gruppo, Distaccamenti Andora, prov. Genova, Italia.

Iščem brata JANEZA PAVLIN ter bratrance FRANCA in JOZEFA PUŠAVEC; leta 1916 so se nahajali v Chicagu, Ill. Rad bi vedel tudi za prijatelja JOZEFA BOHINC in JOZEFA FAJFAR; nahajata se nekje v New Yorku. Nahajam se v italijanskem ujetništvu, zato jih prosim, da se mi oglašijo na ta naslov: Inf. Franz Pavlin, Reparto prigionieri di guerra, Gruppo Distaccamenti di Doria Struppa, Italia.

Rada bi izvedela za svojo prijateljico HELENO SLA. Doma je s Titahojca, fara Sv. Križ pri Litiji. Slišala sem, da se nahaja v Clevelandu. Prosim, če bere ta oglas, naj se mi oglasi, ali pa če ve kdo za nje naslov, naj mi blagovoli naznaniti. — Mary Jevsevar, Box 141, Fitz Henry, Pa. (26-28—3)

Iščem svojega strica ANTONA POTOKAR iz Plešivca pri Višnji gori na Kranjskem. Nahajam se v italijanskem ujetništvu in bi mu bil zelo hvaležen, če se mi zgasi. Moj naslov je: Johann Potokar, Reparto prigionieri di guerra Finca Marina, 6 Gruppo Distaccamenti Andora, prov. Genova, Italia.

Dr. LORENZ.

Jaz sam odlični slovenski gov. in specialist možnih bolezni Pittsburgh, Pa.

Gradnja 1907 dneva od 1. do 1.000 do 2. ure zvečer. V petih do 8. dopoldne do 2. popoldne do 8. dop. do 2. pop. DR. LORENZ, Specialist možnih bolezni. 644 Penn Ave. II. nadst. na ulici. Pittsburgh, Pa.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v državi ili nois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Plavko.

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo rojaki v vseh okoliščinah, posebno hi, kar ima po kvarjenju love paka.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Rada bi izvedela za svoje tri brate MARTINA, FRANCETA in TONETA HOČEVAR. Doma so iz Malega Oreška, fara Stopiče pri Novem mestu na Dolenjskem. Prosim cenjene rojake v raznih ujetništvih, če kdo kaj ve, da mi poroča, za kar bom zelo hvaležna, ali naj se pa sami oglašijo. — Mrs. Mary Golobič, R. F. D. 2, Box 57, Greensburg, Pa., U. S. America.

NAZNANILO.

Pozivljam člane društva svete Barbare št. 130 SDPZ v Evelethu, Minn., da se polnoštevilno vdeležijo prihodnje seje.

Vpoštevajte to naznanilo in pridite k seji dne 7. aprila. Na dnevnem redu bo več važnih točk in poročilo trimesečnih računov. Frank Grošelj, tajnik.

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila v kratkem času so se v 60 letih tistih krasnih goštev in doletj laže kakor tudi moški krasni brki in brada in ne bodo odpadli in osiveli. Revmatizem, kosti bol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osmihih luh popolnoma odpravljamo, rane opekline, hule, ture, kraste in grlate, potne noge, kurja očesa, ozeblina v par dneh popolnoma odstranimo. Klor bi moje zdravilo brez uspeha rabili mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po čenik, ki ga takoj pošljem zastonj. Krasni žepni KOLEDAR za leto 1918, pošljite 4 cente za poštnino.

JAKOB WAHCIC,

6702 Roma Ave., Cleveland, Ohio.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE,

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, z številkami, kakor se označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti prekomogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera smo jim poslali, so se nam povrnila.

Tvrška Frank Sakser.

Bachnik Frank No. 329639	Grgurič Blaž No. 260573	Samide Frank No. 330721
Bartol J. No. 330733	Gubert Giuseppe No. 323085	Sinčič John No. 330763
Bear Dan. No. 260638	Kastelic John No. 44708	Spanišek Roni No. 328894
Besens Mary Miss No. 330062	Kovač Frank No. 260641	Starčević Johana No. 331070
Bobič Vajo No. 260583	Merkun Anton No. 331355	Tehler Anna No. 328896
Božičkovič Djuro No. 260581	Mikolich John No. 323252	Turk Charles No. 330351
Braun Mary No. 260643	Oswald Joe No. 260631	Turk Ivan No. 260647
Dolar Valentin No. 330086	Pintar No. 330843	Turk Jernej No. 329741
Elender Vincens No. 260241		

Cena vojno-varčevalnih znamk za mesec marc in april.

MARC:

Ena znamka \$4.14, poln certifikat v dvajsetih znamkah! \$82.80

APRIL:

Ena znamka \$4.15, poln certifikat v dvajsetih znamkah! \$83.00

Vsak jih lahko kupi kolikor mu drago, nikakor pa ne več kakor dvajseti znamk.

Čitate pazljivo v tem listu oglas "Vojno-varčevalne znamke in Sloveni". Polez denarja ki ga nam pošljete za vojno-varčevalne znamke, pridobite 16 centov za postojno registrirano pismo, v katerem vam jih bomo poslali.

TVRDKA FRANK SAKSER,

62 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh veleail.

Obsega 11 raznih zemljevidov,

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRESKE Z ITALIJO. — CENA JE 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

62 Cortlandt Street,

New York, N. Y.